

Имало едно време една баба и един дядо. Бабата имала кошарка от сол, а дядото – кошарка от леща. Веднъж дядото си сварил чорба и отишъл да иска сол от бабата.

– Дай ми, бабичко, една лъжица сол да си сложа в чорбата!

Бабата го изпъдила и не му дала сол. Помолил се тогава дядото на бога: „Боже, Боже, нека да гръмне, да завали един голям дъжд, да и се стопи кошарката, че да дойде на мен да се моли в моята кошарка да я пусна, край мойте въглени, край огъня!“

Послушал го господ, завалял голям дъжд и бабата останала без кошарка на полянката. Отишла при дядото и взела да се моли:

– Пусни ме, дядо, ей тук до огнището ме пусни!

А дядото я изгонил.

– Не ме гони дядо, моля те! Пусни ме край твоя огън да живея!

Съжалителен бил дядото, пуснал я да живее при него. Заживели те заедно и им се народили много деца. Всеки ден дядото отивал на работа, а бабата месела хляб в къщи. Но децата нали били много – едното искало питка, другото искало хляб и изяждали всичко. Връщал се дядото гладен – нямало какво да яде. Днеска така, утре така – ядосал се много дядото.

– Ще сложа един казан с вода – казал той – и ще ги направя всичките на сапун! Беден съм и не мога да храня деца!

Така и сторил. Сложил един голям казан с вода, изловил децата и ги пуснал вътре. Но три се скрили – едно зад вратата, друго под метлата, трето под леглото – две момченца и едно момиче.

Опекла бабата хляба и седнали двамата да ядат. Натъжил се много дядото за децата и казал:

– Ех, бабо, поне едничко да бях оставил, корите да яде.

И децата се обадили.

Заживели те пак заедно, но на дядото пак му тежало – струвало му се, че много ядат.

– Няма да ги убивам – рекъл си дядото – но ще ги закарам в гората. И там ще ги оставя да ги изядат мечките и вълците.

А после казал на децата:

– Хайде, деца, да вървим в гората за дърва!

Качили се в каруцата, отишли в гората и дядото вързал една голяма кратуна на едно дърво. Напалил огън и казал:

– Тук ще стоите и ще чакате. Аз ще отида да секат дърва. Вие не се страхувайте – аз като удрям с брадвата, то се чува и значи съм наблизо.